

บทความวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบ ในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

**The Relationship between Resulted Based Management and the Elements of Hospital
Accredited by Joint Commission International**

พัชรี จำเฐ (Phatcharee Kumdat)*

ลัดดาวัลย์ แดงเถิน (Laddawan Daengthern)**

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานอย่างน้อย 1 ปี ในโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ แบบสอบถามองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI ทดสอบค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 เท่ากับ 0.80 และ 0.98 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, $SD. = 0.46$)
2. องค์ประกอบในการได้รับความสำเร็จได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.60$, $SD. = 0.41$)
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .626$, $p < .01$)

คำสำคัญ: การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ การได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

*นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล) มหาวิทยาลัยนเรศวร

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Abstract

The purpose of this descriptive research was to study the relationship between results-based management and the elements of Hospital Accredited by Joint Commission International (JCI) as perceived by professional nurse in Joint Commission International (JCI) Accredited Hospitals. The research sample comprised of 288 professional nurses who had worked for more than one year in Joint Commission International (JCI) Accredited Hospitals. Stratified random sampling was used for selecting the simple. The research tool comprised three sets of questionnaires covering personnel data, results-based management and elements of Hospital Accredited by Joint Commission International (JCI). These questionnaires were tested for validity and reliability. The Cronbach's Alpha reliability coefficients of part 2 and 3 were 0.80 and 0.98 respectively. Data were analyzed by both descriptive statistics and Pearson's product correlation coefficient.

The research findings were as follows: (1) the results-based management was at the high level ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.46). (2) The elements of Hospital Accredited by Joint Commission International (JCI) was at the high-level $\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.41). (3) Results based management was a statistically significant moderate positive correlation between the elements of Hospital Accredited by Joint Commission International (JCI) as perceived by professional nurse in Joint Commission International (JCI) Accredited Hospitals. ($r = .626$, $p < .01$)

Keywords: Results based management, Hospital Accredited by Joint Commission International

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การรับรองคุณภาพ (Accreditation) เป็นกระบวนการที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกนำมาใช้เป็นกลไกในการกระตุ้นให้เกิดการประกันคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพภายในสถานพยาบาลอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในโรงพยาบาล (จิรุตม์ ศรีรัตนบัลล์, 2541) เป็นการสร้างความมั่นใจต่อผู้เข้ารับบริการสุขภาพในเรื่องของการดูแลและบริการสุขภาพที่มีมาตรฐาน มุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยของผู้ป่วยและญาติ รวมถึงการบริการที่ประทับใจและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จนเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่แพทย์ พยาบาล และพนักงานทุกคนยึดถือปฏิบัติ (โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล, 2554)

ประเทศไทยมีโรงพยาบาลเอกชนจำนวนทั้งสิ้น 326 แห่ง สถานการณ์การแข่งขันของธุรกิจบริการ

สุขภาพมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น (ชัยวัช ไชวเจริญสุข, 2556) และนำไปสู่การปฏิรูประบบสุขภาพ (สำนักการพยาบาล, 2554) ซึ่งได้มีการนำเครื่องมือที่มีความสำคัญในการจัดการสาธารณสุขแนวใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการที่เรียกว่าการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results-Based Management: RBM) มาใช้ในการบริหารจัดการ (กองสถิติสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2547)

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นการบริหารงานที่มุ่งไปสู่ผลสำเร็จของการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง เพื่อวัดผลสำเร็จของกิจกรรมหรือกระบวนการทำงานขององค์กร (ปิยะชัย จันทรวงษ์

ไพศาล, 2554) ซึ่งส่งผลต่อผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และระดับล่าง (วรลักษณ์ ราชคุณ, 2556) ทั้งนี้มีตัวแปรที่สำคัญจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทยในการพัฒนาองค์การไว้ 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดแบบจำลอง 7S ของแมคคินซี (ปีนรศ มาลากุล ณ อยุธยา, 2554) โดยการปรับตัวแปรสำคัญในการบริหารองค์การทั้ง 7 ประการให้สนับสนุนและสอดคล้องกัน (ปีนรศ มาลากุล ณ อยุธยา, 2554) การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การบริหารราชการแผ่นดิน

ส่วนในมุมมองของภาคธุรกิจเอกชน แนวคิดเรื่องการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์อาจถูกมองข้ามไป เนื่องจากเหมาะสมกับการบริหารภาครัฐมากกว่าภาคเอกชน (ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล, 2554) แต่ภาคธุรกิจเอกชนสามารถนำมาปรับใช้ในการบริหารองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพได้เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักและแนวคิดของ RBM ก่อนข้างยึดหยุ่น มุ่งเน้นที่ผลสัมฤทธิ์อย่างชัดเจน (ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล, 2554) สามารถนำมาเป็นกรอบการพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน อันนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจโดยการประสานองค์ประกอบต่างๆ ให้สอดคล้องประสานกัน (เขวภา ปฐุมศิริกุล, 2554) ซึ่งจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยพบว่ายังไม่มีการศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองโรงพยาบาลมาตรฐานสากล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองเป็นโรงพยาบาลมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI

สมมุติฐานของการวิจัย

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพประจำการที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ปี ขึ้นไป ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลเอกชนที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (McKinsey's 7S Framework, 1976) อ้างอิงใน เขวภา ปฐุมศิริกุล, 2554) และ องค์ประกอบในการได้รับการรับรองคุณภาพ โรงพยาบาลมาตรฐานสากล JCI (มาตรฐาน JCI สำหรับโรงพยาบาล ฉบับที่ 4, 2554 จำนวน 3 องค์ประกอบ ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยมีค่า Index of objective-item congruence: IOC อยู่ที่ 0.70-1.00 และหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 0.80 และแบบสอบถามองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากลเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำโดยผู้วิจัยทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรเพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเอกชนที่ผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลมาตรฐานสากล JCI ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เลขที่ 361/58

ผลการวิจัย

1. พยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 94.4 มีอายุเฉลี่ย 39.93 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุดร้อยละ 38.8 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีร้อยละ 85.8 ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในแผนกงานการพยาบาลผู้ป่วยนอกร้อยละ 36.7 และมีอายุงานในที่ทำงานปัจจุบันเฉลี่ย 9.38 ปี อยู่ในช่วง 6-10 ปี มากที่สุดร้อยละ 36.5

2. พยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, $SD. = 0.46$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ($\bar{X} = 4.61$, $SD. = 0.43$) รายละเอียดแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกลยุทธ์	4.61	0.43	มากที่สุด
ด้านโครงสร้าง	4.55	0.43	มากที่สุด
ด้านระบบ	4.24	0.63	มาก
ด้านรูปแบบการนำของผู้บริหาร	4.38	0.56	มาก
ด้านบุคลากร	4.35	0.52	มาก
ด้านทักษะ	4.29	0.56	มาก
ด้านค่านิยม	4.37	0.55	มาก
ภาพรวมของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.39	0.46	มาก

3. พยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รับรู้องค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD. = 0.41$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านองค์การมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยสำหรับการดูแลผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$ และ $SD. = 0.39$) รายละเอียดแสดงในตาราง 2

4. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ($r = .626$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับขององค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI

องค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
ความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัย สำหรับการดูแลผู้ป่วย	4.69	0.39	มากที่สุด
การสร้างความมั่นใจในสิ่งแวดล้อมสำหรับ การดูแลที่ปลอดภัย	4.57	0.48	มากที่สุด
การทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อลดความเสี่ยงต่อผู้ป่วย	4.51	0.51	มากที่สุด
ภาพรวม	4.60	0.41	มากที่สุด

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรอง JCI

การบริหารแบบ มุ่งผลสัมฤทธิ์	องค์ประกอบในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล				ระดับ
	ความมุ่งมั่นในการ พัฒนาคุณภาพและ ความปลอดภัย สำหรับการดูแลผู้ป่วย	การสร้างความมั่นใจ ในสิ่งแวดล้อมสำหรับ การดูแลที่ปลอดภัย	การทำงาน อย่างต่อเนื่อง เพื่อลดความเสี่ยง ต่อผู้ป่วย	ภาพรวม	
ด้านกลยุทธ์	.535**	.593**	.595**	.551**	ปานกลาง
ด้านโครงสร้าง	.505**	.518**	.481**	.630**	ปานกลาง
ด้านระบบ	.312**	.466**	.411**	.441**	ปานกลาง
ด้านรูปแบบการนำ ของผู้บริหาร	.427**	.502**	.407**	.483**	ปานกลาง
ด้านบุคลากร	.495**	.531**	.502**	.554**	ปานกลาง
ด้านทักษะ	.498**	.514**	.461**	.537**	ปานกลาง
ด้านค่านิยม	.587**	.605**	.530**	.623**	ปานกลาง
ภาพรวม	.551**	.616**	.552**	.626**	ปานกลาง

* $p < .05$, ** $p < .01$

การอภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กับการสำเร็จในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาล ที่ผ่านการรับรอง JCI มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r = .626$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจะไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ถึงการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่จะเน้นที่ผลลัพธ์ ของงาน (บุญใจ ศรีสถิตินรางกูร, 2551) โดยจะให้ความสำคัญที่การกำหนดพันธกิจและวัตถุประสงค์ ของโครงการและงานที่ชัดเจน คือ การกำหนดผลผลิต และผลลัพธ์ที่ต้องการของทุกโครงการในองค์กรนั้น ให้สอดคล้องเป็นไปในทางเดียวกับภารกิจและ วัตถุประสงค์ขององค์กรให้เป็นที่ยอมรับของทุกคน ในองค์กร เช่นเดียวกับ วรลักษณ์ ราชคุณ (2556) กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นการบริหาร ที่ให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัด ผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในแง่ของ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งจะต้อง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน เป้าหมาย และ วัตถุประสงค์ ไว้ล่วงหน้า ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพของ โรงพยาบาลเอกชนที่ผ่านการรับรอง JCI จึงรับรู้ได้ ถึงการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์กรที่ตน ปฏิบัติงานอยู่

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีการ รับรู้การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ทุกด้านอยู่ในระดับ มาก ทำให้เห็นว่าความรู้ความสามารถในการบริหารงาน เพื่อมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์จะนำไปสู่ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ เช่นเดียวกับ ผลงานวิจัยของ อุมารณณ์ บุญเปี่ยม (2557) ที่พบว่า การบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับ คุณภาพบริการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ในเครือข่ายบริการที่ 2 มีค่าสหสัมพันธ์ คาโนนิกอล มากที่สุดและผลการวิจัยของพรทิพย์ ชมเดช (2550) ที่พบว่า ปัจจัยด้านระบบงาน การมีส่วนร่วมของ บุคลากร ภาวะผู้นำ โครงสร้างองค์กร ค่านิยมร่วม วัฒนธรรมองค์กร และทักษะของบุคลากร มีอิทธิพลต่อ

ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐของกรมควบคุมโรค และพิพิธวรรณ จูมแพง และ คณะ (2555) ที่พบว่า บุคลากรรับรู้ความสำเร็จในการ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีอิทธิพลกับความสำเร็จในการพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐโดยรวมและรายด้าน คือ ค่านิยมร่วมองค์กร กลยุทธ์องค์กร ระบบงาน ทักษะ บุคลากร และโครงสร้างองค์กร โดยพบว่าปัจจัยทั้ง 5 ข้อ นี้ทำนายความสำเร็จโดยรวมได้ร้อยละ 62.3

ทั้งนี้แนวคิดการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มี รูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะองค์การในหลาย รูปแบบ ผู้บริหารสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าพยาบาล วิชาชีพมีการรับรู้ว่าการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ใน ระดับมากและนำไปสู่ความสำเร็จได้ ซึ่งความสำเร็จใน การได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI มีความสัมพันธ์ กันในทิศทางบวกในระดับปานกลาง โดยจะพบว่า ด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการ ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI มีค่าความสัมพันธ์ มากกว่าด้านอื่นๆ ($r = .630$) ทั้งนี้องค์การเป็นที่รวมของ คนซึ่งต้องทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยมีฝ่ายบริหารสูงสุดเป็นผู้พิจารณาและกำหนด ทิศทางขององค์กร กระบวนการดังกล่าวจำเป็นต้อง เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นสมาชิกขององค์กร ต้องมีแผน งาน และระบบการทำงานซึ่งบ่งบอกถึงอำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบของบุคคลและฝ่ายต่างๆ อย่างชัดเจน สิ่งเหล่านี้นำไปเป็นโครงสร้างขององค์กร และวางระบบการทำงานทั้งหมดขององค์กร (ณัฐพันธุ์ เจริญนันท์, 2551) ส่วนด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านค่านิยม ด้านบุคลากร ด้านกลยุทธ์ ด้านทักษะ ด้านรูปแบบ การนำของผู้บริหาร ด้านระบบมีความสัมพันธ์กับความ สำเร็จในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI ใน ทิศทางบวกระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งทุกๆ ด้าน นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในคือ ในการได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ไปใช้ เพื่อให้ทำให้โรงพยาบาลที่มีเป้าหมายในการผ่านการรับรองมาตรฐานสากล JCI สามารถประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย
2. ต้องสร้างระบบสนับสนุนการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในทุกๆ ด้าน ทั้งในเรื่องงบประมาณ เครื่องมือ ค่าตอบแทนต่างๆ สภาพแวดล้อมของสถานที่ปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การทำงานที่บรรลุเป้าหมาย และได้รับการรับรองมาตรฐานสากล JCI

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารแบบต่างๆ ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองมาตรฐานสากล JCI
2. ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับระดับผู้บริหารของโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน JCI

เอกสารอ้างอิง

- จิรุตม์ ศรีรัตนบัลล์. (2541). ความแตกต่างเชิงกลยุทธ์ระหว่างโรงพยาบาลเอกชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล : เพื่อการวางแผนนโยบาย. *จุฬาลงกรณ์เวชสาร*, 42 (3), 157-172.
- ชัยวัช โสวเจริญสุข. (2556). *ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.lhbanc.co.th>.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : วิ.พรีน.
- ทิพย์วรรณ จูมแพง กุหลาบ รัตนสังขธรรม และ วัลลภ ใจดี. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ตามการรับรู้ของบุคลากรในหน่วยงานระดับเขตกระทรวงสาธารณสุข. *วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา*, 7 (2), 39-52.
- บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. (2551). *ภาวะผู้นำและกลยุทธ์การจัดการองค์การพยาบาลในศตวรรษที่ 21*.

- (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา. (2554). *การพัฒนาพระราชกรณียกิจ การพัฒนาองค์การและการสร้างองค์การที่เรียนรู้*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2558, จาก <http://km.moi.go.th/images/stories/general>.
- ปิยะชัย จันทรวงศ์ไพศาล. (2554). *การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ : บ้านหนังสือโกสินทร์.
- พรทิพย์ ชมเดช. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ : กรณีศึกษา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์ รป. ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, นนทบุรี.
- เยาวภา ปฐมศิริกุล. (2554). *แบบจำลองปัจจัยความสำเร็จในการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย*. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 34 (130), 15-35.
- โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล. (2554). *โรงพยาบาลเอกชนแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้รับรางวัลการบริหารสู่ความเป็นเลิศ Thailand Quality*. สืบค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.bumrungrad.com/tqc/>
- วรลักษณ์ ราชกุล. (2556). *กระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของโรงพยาบาลสวนปรุง*. วิทยานิพนธ์ รป.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สำนักงานการพยาบาล. (2554). *การประกันคุณภาพการพยาบาล: การประเมินคุณภาพการบริการพยาบาลผู้ป่วยนอก*. กรุงเทพฯ : สามเจริญพาณิชย์.
- กองสถิติสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2547). *สถิติสาธารณสุข พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข.
- อุมาภรณ์ บุญเปี่ยม. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับคุณภาพบริการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศูนย์ในเครือข่ายบริการที่ 2*. วิทยานิพนธ์ พย.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.